

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619203158
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5619203158.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Hausmann 1, Paríž, Francúzska republika, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Bratislava, ul. Karadžičova č. 2, IČO: 47 258 713, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Ventúrska č. 16, IČO: 47 234 547, proti žalovanej: Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. R., S. č. XXX, o zaplatenie sumy 1.819,31 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10Csp/91/2019-90 zo dňa 22. januára 2020, , takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu, ktorým súd žalobu zamietol a to sčasti do sumy 1.409,79 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.409,79 eur od 15.11.2020 až do zaplatenia p o t v r d z u j e a sčasti do sumy 409,52 eur s príslušenstvom zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý . Vo výroku o trovách konania rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 10Csp/91/2019-90 zo dňa 22.01.2020 žalobu zamietol. Žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenu súdu dňa 28.10.2019 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.819,31 eur spolu s úrokom vo výške 9,99 % ročne zo sumy 1.675,12 eur od 05.11.2016 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.819,31 eur od 05.11.2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že ku dňu 30.06.2016 sa zlúčil so spoločnosťou Cetelem Slovensko a. s., ktorá zanikla zlúčením bez likvidácie a stal sa jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 18.12.2014 uzavrela obchodná spoločnosť Cetelem Slovensko a. s. ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, obsahom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanej úver vo výške 2.000,- eur a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver, spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, formou dohodnutých 60 mesačných splátok vo výške 45,45 eur. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila a uhradila len časť dlžnej sumy vo výške 679,85 eur. Dňa 04.11.2016 preto vyhlásil veriteľ mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 1.675,12 eur, úrokov vo výške 114,23 eur a poistného vo výške 29,96 eur. Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila. V podaní doručenom súdu dňa 20.01.2020, ktorým ospravedlnila svoju neúčasť na pojednávaní uviedla, že si je vedomá svojej podližnosti, ale nemá prostriedky na vyplatenie dlžnej sumy jednorázovo. Okresný súd v rámci skutkového stavu mal preukázané, že obchodná spoločnosť Cetelem Slovensko, a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 18.12.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere a

zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. V časti 1 zmluvy si účastníci zmluvy dojednali poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 2.000,- eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť, spolu s dojednaným úrokom vo výške 9,99 % ročne, v 60 mesačných splátkach vo výške 45,45 eur, splatných k 15. dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru 15.01.2020. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 10,46 %, priemerná hodnota RPMN 18,66 % a celková čiastka na úhradu 2.548,80 eur. Účastníci zmluvy si dojednali aj rozšírený súbor poistenia a poplatok za poistenie vo výške 6,99 %. Podľa časti 3. čl. 3.1. zmluvy, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver/revolvingový úver riadne a včas, je veriteľ oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie úveru, vrátane príslušných úrokov a poplatkov, v lehote a s účinnosťou, ktorú veriteľ určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov mal súd preukázané čerpanie úveru v celkovej výške 2.000,- eur dňa 07.01.2015. Podľa potvrdenia o výške úhrad žalovaná zaplatila právnomu predchodcovi žalobcu spolu 679,85 eur, z toho posledná úhrada bola vykonaná dňa 13.07.2016. Z prehľadu operácií na účte úverovej zmluvy mal súd preukázané, že ako posledná nezaplatená splátka je evidovaná splátka splatná dňa 15.10.2016, vrátane poplatku za poistné v sume 7,49 eur. Dňa 11.11.2016 obchodná spoločnosť Cetelem Slovensko, a. s. oznámila žalovanej, že vzhľadom na nesplácanie poskytnutého úveru riadne a včas, a to napriek opakovaným výzvam na úhradu, vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 04.11.2016 a vyzvala žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.819,31 eur, zloženej z úverovej istiny vo výške 1.675,12 eur a úrokov, poplatkov a poistného, vo výške 144,19 eur, pričom v prípade neuhradenia dlžnej sumy do 14 dní pristúpi k vymáhaniu súdnou cestou. Do dispozičnej sféry žalovanej bolo oznámenie doručené dňa 16.11.2016.

Súd vychádzajúc z ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 1 ods. 2, § 2 písm. d/, § 9 ods. 1 prvá veta zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t.j. k 18.12.2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 54a, § 879v, § 100 ods. 1, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka podanú žalobu v celom rozsahu zamietol majúci za preukázané premlčanie žalovaného nároku. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzavretej medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu (Cetelem Slovensko, a.s.) ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 2.000,- eur. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, žalovaná, naopak, pri uzatváraní zmluvy konala ako fyzická osoba, nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovanej v zmluve. Podľa ust. § 54a Občianskeho zákonníka, v spojení s prechodným ustanovením § 879v Občianskeho zákonníka, v konaniach, predmetom ktorých je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začatých po 05.12.2018, nemožno vymáhať premlčané právo. V zmysle dôvodovej správy k zák. č. 343/2018 Z. z., ktorým bol Občiansky zákonník doplnený o uvedené zákonné ustanovenia, sa vymáhaním premlčaného práva rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihliadol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere, a to povinnosť uhrádzať riadne a včas dojednané splátky, neplnila. Právny predchodca žalobcu preto vyhlásil úver za predčasne splatný dňa 11.11.2016. Súd mal v konaní preukázané, že oprávnenie právneho predchodcu žalobcu žiadať splatenie celého úveru v prípade omeškania s úhradou splátky v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka bolo dojednané v časti 3. článok 3.1. zmluvy. Zákonné ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka obsahuje osobitnú úpravu začatia plynutia premlčacej doby v prípadoch, keď sa v dôsledku nesplnenia niektorej zo splátok stane zročným celý dlh v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/34/2018 ako aj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/276/2017 a rozsudok sp. zn. 26Co/158/2017. Prihliadajúc ku zákonnému ustanoveniu § 103 Občianskeho zákonníka, v súlade s vyššie citovanými právnymi názormi, skúmal, kedy sa stala splatnou splátka úveru, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (zostatok úveru). Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľské právne vzťahy upravuje aj osobitnú požiadavku možnosti uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a to uplynutie lehoty troch mesiacov od nezaplatenia splátky a osobitný postup pre uplatnenie

uvedeného práva, spočívajúci v povinnosti veriteľa upozorniť dlžníka na možnosť uplatnenia práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Podľa právneho názoru Krajského súdu v Trnave, uvedeného v rozsudku sp. zn. 26Co/158/2017: „Pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej doby je teda potrebné zistiť, s ktorou konkrétnou splátkou bol dlžník v čase vykonania tohto práva zo strany veriteľa v omeškaní práve tri mesiace (nie dlhšie) a od jej zročnosti potom plynie premlčacia doba zvyšku dlhu podľa § 103 Občianskeho zákonníka.“ Prihliadajúc k zákonnej úprave § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, aj v súlade s uvedeným právnym názorom, mal súd preukázať, že právny predchodca žalobcu mohol využiť svoje právo úver predčasne zosplatiť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.07.2016, so zaplatením ktorej bola žalovaná ku dňu uplatnenia práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka (11.11.2016) viac ako tri mesiace v omeškaní (ktoré uplynuli 15.10.2016; vo vzťahu ku ďalším splátkam splatným od 15.08.2016 ešte ku dňu 11.11.2016 neuplynuli tri mesiace omeškania). Žalovaná nerozporovala dodržanie povinnosti veriteľa upozorniť ju na možnosť predčasného zosplatenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní, pričom uvedená skutočnosť vyplynula aj z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, v ktorom bolo uvedené, že žalovaná bola opakovane vyzvaná na úhradu dlžnej sumy. Keďže všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 15.07.2016, uplynula dňa 15.07.2019. Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie poisťného, súd mal taktiež preukázať jeho premlčanie a to z prehľadu operácií na účte úverovej zmluvy, že ako najneskôr splatné nezaplatené poisťné je evidované poisťné splatné 14.10.2016 (v zmysle časti 1. čl. 3.1. zmluvy splatné v deň predchádzajúci dňu splatnosti poslednej nezaplatennej splátky pred predčasným zosplatením úveru), vo vzťahu ku ktorému uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba dňa 14.10.2019. Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 28.10.2019, bol žalovaný nárok v čase jeho uplatnenia na súde už v celom rozsahu premlčaný. V súlade s ust. § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ súd priznal v spore v celom rozsahu úspešnej žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V súlade s ust. § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu, a to v rozsahu sumy 1.409,79 eur s príslušenstvom, ktorý navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam ako aj za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ C. s. p.). Žalobca nesúhlasil s posúdením veci súdom, ktorý na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že ním uplatnený nárok z úverovej zmluvy nemožno priznať z dôvodu premlčania jeho práva v celom rozsahu, vzhľadom na právnu úpravu § 103, § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca následne citoval ust. § 101, § 103, § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Mal za to, že z ust. § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatenie dlhu v celej výške len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Predmetné zákonné ustanovenie predstavuje právo veriteľa, nie jeho povinnosť. Na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka nadväzuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s požiadavkou na povinnosť upozorniť spotrebiteľa na možnosť zosplatenia dlhu. Žalobca uviedol, že upozorňuje, že prvoinštančný súd sa nedostatočne zaoberal splnením podmienok uvedených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Konajúci súd nemohol mať za preukázané upozornenie žalovaného ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky. On súdu nepredkladal výzvy, ktorými by upozornil žalovaného na možnosť predčasného zosplatenia spotrebiteľského úveru splatného v mesačných splátkach. V prípade nepreukázania splnenia podmienok na mimoriadne zosplatenie dlhu tak súd nemohol mať dokázané, že by došlo k splatnosti celého dlhu z dôvodu neuhradenia poisťného k 14.10.2016 a že od tohto dátumu by mala plynúť trojročná premlčacia doba. Z dôvodu, že z dôkazov vykonaných v konaní nemohol súd dospieť k záveru o zročnosti celého dlhu k 14.10.2016 považoval za potrebné v zmysle prvej vety § 103 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že premlčacia doba sa počíta odo dňa zročnosti jednotlivých splatných splátok. Žalobný návrh bol na okresný súd doručený dňa 28.10.2019, t.j. v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka si on ako žalobca svoj nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe minimálne v rozsahu splatných mesačných splátok od 15.11.2016. Vzhľadom k týmto skutočnostiam sa nestotožnil s rozhodnutím súdu, ktorým žalobe v napadnutej časti nevyhovelo a bol názoru, že tento mal správne mu priznať uplatnený nárok minimálne v rozsahu sumy 1.409,79 eur s príslušenstvom, predstavujúcu istinu splatnú po 15.11.2016 spolu s úrokom z omeškania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Na výzvu odvolacieho súdu zo dňa 08.09.2020 (o konkretizovanie z čoho pozostáva žalobcom odvolaním napadnutá suma 1.409,79 eur /resp. ako dospel k jej výpočtu/ a teda tiež či jej súčasťou je aj úrok z omeškania, ak áno v akej sume) žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 10.09.2020 uviedol, že on ohľadom nároku, ktorý odvolaním žiada priznať minimálne v rozsahu sumy 1.409,79 eur s prísl. uvádza, že suma 1.409,79 eur predstavuje dlžnú úverovú istinu pozostávajúcu zo splátok splatných od 15.11.2016 až 15.01.2020. Spolu s touto sumou žiada priznať aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.409,79 eur od 15.11.2020 až do zaplatenia.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie žalobcu bolo podané včas, oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil podľa ust. 387 ods. 1 C. s. p.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalobcu a obsahu spisu, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu zodpovedajúcom kontradiktórnej povahy konania, z vykonaného dokazovania správne ustálil skutkový stav veci, ktorý následne i správne právne posúdil. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., preto odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p., konštatujúc správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje, bez potreby ich opakovania.

7. Odvolanie žalobcu nepovažuje odvolací súd za dôvodné, ak vychádza z názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, v dôsledku čoho mal vec nesprávne právne posúdiť.

8. Súd žalobcom uplatnený nárok z úverovej zmluvy nepriznal z dôvodu premlčania práva žalobcu v celom rozsahu vzhľadom na ust. § 103, § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

9. Žalobca v odvolaní vytýkal súdu, že sa nedostatočne zaoberal splnením podmienok upravených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Konajúci súd nemohol mať za preukázané upozornenie žalovaného ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky. On súdu nepredkladal výzvy, ktorými by upozornil žalovaného na možnosť predčasného zosplatenia spotrebiteľského úveru splatného v mesačných splátkach.

10. Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na ust. § 150 C. s. p., v zmysle ktorého majú strany konania povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Skutkové tvrdenia produkované v žalobe sú prostriedkom procesného útoku v zmysle § 149 C. s. p., ktoré sú strany povinné uplatniť včas. Skutkové tvrdenia produkované žalobcom v rámci procesného útoku, ako aj prostriedky procesnej obrany žalovaného, majú dôležitý význam pre ďalšie konanie a rozhodovanie súdu, keď v zmysle § 151 C. s. p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. V prípade nesporných skutkových tvrdení súd v sporovom civilnom konaní (až na výnimky) nevykonáva dôkazy na ich preukázanie a tieto si (až na výnimky) osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. Úspech v spore teda závisí od správnej a včasnej procesnej aktivity strany sporu.

11. Podľa odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu žalovaná nerozporovala dodržiavanie povinnosti veriteľa upozorniť ju na možnosť predčasného zosplatenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní, pričom uvedená skutočnosť vyplynula aj z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, v ktorom bolo uvedené, že žalovaná bola opakovane vyzvaná na úhradu dlžnej sumy. Preto sa aj podľa odvolacieho súdu toto skutkové tvrdenie žalobcu stalo nesporným (§ 151 ods. 1 C. s. p.).

12. Pokiaľ žalobca následne v súvislosti s nepredloženými výzvami uvádza aj to, že v prípade nepreukázania splnenia podmienok na mimoriadne zosplatenie dlhu tak súd nemohol mať dokázané, že by došlo k splatnosti celého dlhu z dôvodu neuhradenia poistného k 14.10.2016 a že od tohto dátumu by mala byť plynúť trojročná premlčacia doba, tak pokiaľ tým nárok zakladá na tvrdení o nepreukázaní splnenia podmienok na mimoriadne zosplatenie dlhu, ktoré tvrdenie žalovaná

nerozporovala, nemôže sám žalobca svoje skutkové tvrdenie poprieť, resp. „modifikovať“ podľa výsledkov posúdenia uplatneného nároku súdom v rozhodnutí vo veci samej. Navyiac pokiaľ s tým spája dôvod neuhradenia poisťného, od ktorého dátumu by mala plynúť premlčacia doba, tak uvedené podľa odvolacieho súdu bližšie nekonkretizuje.

13. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu, ktorým súd žalobu zamietol a to sčasti do odvolaní napadnutej sumy 1.409,79 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.409,79 eur od 15.11.2020 až do zaplatenia ako aj vo výroku o trovách konania založeného na zásade úspechu žalovanej v spore (§ 255 ods. 1 C. s. p.), osobitne nenapadnutého odvolaní, ako vecne správny potvrdil a sčasti do sumy 409,52 eur (rozdiel medzi žalobcom uplatnenou sumou 1.819,31 eur a sumou napadnutou odvolaní t.j. 1.409,79 eur) s príslušenstvom zostal nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaní.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná, a to v celom rozsahu, preto jej voči žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalovanej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, odvolací súd jej, vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (v dôsledku čoho nie je následne potrebné rozhodovať o výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p., ktorá v danom prípade predstavuje 0,- eur).

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).